

derud. Røre ud paa Molerne og vende der kan man ikke. Jeg tror heller ikke, at de indtil Dato, skønt de have været færdige i temmelig lang Tid, ere tagne i Brug. Man benytter indtil videre de gamle Færgebroer ud for Kallehave og Koster. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Forslagsstiller udtalte — jeg forstod ham i hvert Fald saaledes — at deres Betydning væsentlig vil indskrænke sig til, at man i Hivintre, for saa vidt man vil anstaffe og sende derned et tilstrækkelig godt og stærkt Dampskib, vil kunne holde Forbindelsen mellem Møen og Sjælland ved lige maatte et Par Dage længere, højst 8 Dage endnu, og det tvivler jeg endda stærkt om. Altsaa, hvad disse Moler angaa, mener jeg rigtignok, at den Omstændighed, at man et Gang har fastet et Par hundrede Tusind Krøner i Vandet til ingen Nytte, ikke er tilstrækkelig Grund til, at man som Fortsættelse skal bygge en Bane fra Kallehave til Bordingborg. Jeg skal ende med at sige, at det Sikkste Bane, som er foreslaaet fra Kallehave op til Præsto, finder jeg naturligt, naar man saa fra Præsto vil fortsætte Banen op til Fakse i Stedet for at lade den gaa til Næstved.

Wassard: Jeg kan før mit Vedkommende i det væsentlige være enig med den ærede sidste Taler. Det staar for mig, som om en virkelig forvarlig og fuldt tilfredsstillende Løsning af Jærnbaneforholdene i det sydlige og sydsørlige Sjælland kun kan opnaas ad den Vej, der blev antydet af denne ærede Taler, nemlig ved at forlænge Jærnbanen fra Fakse ned over Præsto til Kallehave, idet jeg dog for mit Vedkommende vil sige til, at man vistnok burde gaa til Mern eller en Station der i Nærheden, og paa den ene Side have en Sidegren til Bordingborg og paa den anden Side en til Kallehave. Det forekommer mig, at en saadan Løsning frembyder sig af sig selv som den, der bedst tilbedstgør Egnens Krav paa en Ordning af Jærnbaneforholdene. En saadan Løsning vil imidlertid være foregribet ved det Forslag, som her foresligger. Der kan jo være Hindringer til Stede for den Løsning, som her er antydet, af saa alvorlig Natur, at man burde søge en anden Udvej; derom tør jeg ikke udtale mig aldeles bestemt, da jeg ikke har tilstrækkelig Kundskab til de lokale Forhold. Derimod har jeg i hvert Fald den ganske bestemte Opfattelse, at den Løsning, som er foreslaaet i det foreslagnede Lovforslag, for begge Linier er lidet heldig, og navnlig for den ene Linies Vedkommende er den i højeste Grad uheldig. Hvad Præstolinien angaar, vil jeg sige, at

hvis man ikke kan gaa den Vej at lade Præsto saa Forbindelse Nord paa over Fakse, vil det forekomme mig naturligt, at Præsto Jærnbaneforbindelse bliver lagt over til Sydbanen ad den kortest mulige Vej. Det vil jeg finde naturligt, men den Linie, som er antydet i det foreliggende Forslag, synes mig lidt vel stærkt at minde om amerikanske Konkurrencebaner, idet denne Bane paa en temmelig lang Strækning gaar i betydelig Nærhed af Statsbanen. Det er dog noget, som absolut er uheldigt. Men hvad man end vil sige om Præstobanen, forekommer det mig rigtignok, at det er hævet over al Tvivl, at den Linie, som er foreslaaet fra Kallehave til Bordingborg, er i højeste Grad uheldig. Det er klart, at Møen har et fuldt berettiget Krav paa at saa en fornuftig Forbindelse med Omverdenen, men Møens Interesser kunne efter min Mening fuldkommen komme til deres Ret, uden at man tilsidefætter andre berettigede Hensyn, som man i lignende Tilfælde maa tage. Det kunde næsten synes, som om man har ment, at Sydsjælland skulde misunde Nordsjælland sin Rytbane, som det rigtignok endnu ikke har, men det maa erindres, at den Hysttrafik, som der i et Par Sommermaaneder kan være Tale om for Banen fra Bordingborg til Kallehave, vil i hvert Fald ikke være af det Omfang, at en Bane kan baseres derpaa. Den vil langt fra være tilstrækkelig til at bære Banens Udgifter, og jeg ser virkelig ikke, hvorfor en saadan Banes Udgifter da skulle blive dækkede, naar man ved at lægge den langs Kysten affærrer Banen fra alt muligt Op-land paa den ene Side. Jeg kan ikke tænke mig, at den Linie, som nu er foreslaaet, er bragt i Forslag uden paa Basis af et Kompromis mellem modstridende kommunale Interesser. Det kan jo være ønskeligt og godt, at der om saadanne modstridende Interesser kan opnaas en Fortaaelse; men et saadant Kompromis maa ganske vist ikke slattes paa Bekostning af mere berettigede Hensyn, og efter min Mening bør og kan et saadant Kompromis som dette her ikke paa nogen Maade accepteres; thi det fører til saare uheldige Resultater. Det er efter min Mening en given Ting, at denne Bane umuligt vil kunne betale sig, og at den derfor vil blive en Rilde til vedvarende Byrder for Staten og vedkommende Kommuner, som i tilstrækkelig Grad ere bebyrdede i Forvejen, og dertil kommer, at Linien, saaledes som den er foreslaaet, fører til andre ganske unødvendige Udgifter. Vrede Medlemmer ville vide, at Bordingborg allerede er i Besiddelse af 3 Jærnbane-stationer. Det skulde synes at være til-